

KINH CHỨNG KHẾ ĐẠI THỪA

QUYỂN HẠ

Khi ấy, Đại Bồ-tát Di-lặc suy nghĩ: “Vì nhân duyên gì mà hôm nay Đức Phật hiện ra thân thông lớn trang nghiêm cõi Phật, là việc chưa từng có, vậy nên hỏi Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác giải rõ những điều chưa hiểu.” Bấy giờ, Đại Bồ-tát Di-lặc từ chỗ ngồi đứng dậy bày vai bên phải, quỳ gối phải trên hoa sen, chấp tay cúi xuống cạnh Đức Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Con có đôi điều nghi ngờ muốn thưa hỏi rõ ràng, xin được cho phép.

Đức Phật bảo:

–Này Bồ-tát Di-lặc! Ông còn điều gì nghi ngờ thì cứ hỏi, Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác sẽ giải thích dứt trừ cho ông.

Đại Bồ-tát Di-lặc được Đức Phật cho phép liền bạch:

–Kính bạch Thế Tôn! Vì nhân gì, duyên gì và là của ai mà thế giới Ta-bà này hiện ra pháp lớn đặc biệt chưa từng có: Thân thông của Đức Như Lai làm cho công đức trang nghiêm tất cả cõi Phật, ánh sáng lớn rực rỡ thanh tịnh, trừ tất cả việc xấu không thể nói, từ xưa chưa từng thấy, chưa từng nghe? Bạch Thế Tôn! Việc này thế nào? Tất cả Bồ-tát thấy thân thông lớn hiện ra ở thế giới này đều không hiểu được.

Bồ-tát Di-lặc dùng kệ hỏi:

*Vì sao Đại Mâu-ni
Đặc biệt hiện điều này
Đất động thấu biển cả
Trụ thế giới thanh tịnh,
Ánh sáng vàng chiếu khắp
Diệt hết tối thế gian
Sen báu vô số ức
Cây báu hoa trang nghiêm,
Ức lộng, cờ và phướn
Ngọc châu báu chuông linh
Ánh sáng phước trí tuệ
Dứt sạch các đường ác
Ai nhân duyên trì đức
Ta-bà tịnh cõi Phật?*

Nói kệ này rồi, Đức Phật bảo Bồ-tát Di-lặc:

–Ông có thể ngồi, ta sẽ giảng nói nhân duyên, về pháp chưa từng có hiện ở thế giới này. Này Bồ-tát Di-lặc! Phương Đông cách đây vô số hằng hà sa cõi Phật có thế giới tên là Thắng diệu thanh tịnh công đức tụ bảo trang nghiêm tràng tác quang minh, Đức Phật hiệu là Tối Thượng Vi Diệu Khai Phu Quang Minh Trang Nghiêm Thân Thông Pháp Giới Tràng Nhất Cái Hiện Hiên Hống Âm Tự Tại Giáo Trí Tỳ-lô-giá-na Tạng Kiến Lập Thân Thông Vương Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác. Hiện nay đang

thiết lập sự an ổn nên thuyết giáp giáo hóa thế giới thanh tịnh không có các đường ác; chúng Đại Bồ-tát Địa thứ mười trụ trong đó. Cõi ấy có Đại Bồ-tát tên là Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông, thông đạt tất cả thiền định Tam-muội, thần thông Tam-muội, Đà-la-ni của Bồ-tát không ngăn ngại, nay cùng với cung điện trang nghiêm bằng các báu và hơn số lượng các Đại Bồ-tát, nương theo hư không đến cõi Phật Ta-bà này, bậc Chánh sĩ đó hiện thần thông trang nghiêm này để làm hiện tướng đầu tiên.

Khi Đức Phật nói lời này, thì ánh sáng lớn nơi cung báu hiện ra vô lượng ức lười ánh sáng vây quanh trang nghiêm giữa hư không, phát ra trăm ngàn âm nhạc, ca hát hòa hợp, rải các thứ hoa trời, trăm ức na-do-tha các thứ ánh sáng rực rỡ chiếu soi khắp nơi, thấu đến thế giới Ta-bà này.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông, để cung báu trang nghiêm ở giữa cõi Dục và cõi Sắc, đờ chúng vây quanh từ hư không bước xuống, đi đến chỗ Đức Phật, chấp tay cúi đầu đánh lễ nơi chân Đức Phật, đi quanh bên phải ba vòng, cung kính xong, Đại Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông bạch:

–Bạch Thế Tôn! Nguyện xin thương xót nhận cung điện báu trang nghiêm của con, Đức Phật và các Đại Bồ-tát ngồi trên cung điện này, giảng pháp vi diệu thâm sâu không gì bằng.

Đức Phật bảo Đại Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông:

–Lành thay! Lành thay! Nay Chánh sĩ! Ông đem cung điện báu trang nghiêm dâng cúng Như Lai Chánh Đẳng Giác. Đối với Đức Phật Tỳ-bà-thi và ngàn Đức Phật ở hiền kiếp, ông đã đem cung điện báu trang nghiêm lần lượt cúng dường, hôm nay lại cúng dường cho ta. Lành thay! Nay Chánh sĩ! Đem cung điện báu trang nghiêm này mà trang nghiêm cõi Phật ở Ta-bà.

Khi ấy, Long vương Ta-kiệt-la bạch:

–Bạch Thế Tôn! Cung điện báu trang nghiêm hôm nay ở chỗ nào, kích thước lớn hay nhỏ?

Đức Phật bảo vua Rồng Ta-kiệt-la:

–Cung điện báu trang nghiêm hôm nay đang trụ ở giữa hư không thuộc cõi Dục và cõi Sắc, kích thước lớn nhỏ như tam thiên đại thiên thế giới. Nay Long vương! Cung điện báu trang nghiêm ấy, là tất cả oai lực thần thông Tam-muội của Phật, Bồ-tát phát ra; tất cả pháp của Bồ-tát là du hý, cúng dường Như Lai. Sở hành của Phật đã dừng cản lành của Phật đã thành tâm thanh tịnh của Bồ-tát chiếu sáng thế giới trong mười phương, làm cho tâm vô lượng chúng sinh tràn đầy vui mừng, vượt qua tất cả cung điện của chư Thiên. Bồ-tát ở khắp mười phương đều tụ hội, vô biên màu đẹp trang nghiêm rực rỡ.

Này Long vương! Cung điện báu trang nghiêm đó, đất làm bằng ngọc lưu ly trắng, tường vách làm bằng vàng Diêm-phù-đàn, lan can làm bằng tạng báu thù thắng, các cửa lầu gác đều làm bằng ngọc mã não, giường nằm bằng ngọc báu ma-ni, lan can làm bằng ngọc báu sáng trong suốt, đài điện làm bằng báu đẹp chiếu sáng, dùng các thứ báu đẹp hình bán nguyệt che phía trên, ánh sáng rực rỡ chiếu khắp vô biên cõi, trong cung báu có tám mươi cây có ức na-do-tha trăm ngàn ánh sáng trang nghiêm hiện rõ, đủ loại vòng báu đẹp trang sức chính giữa, đều là thắng cảnh thích hợp với Như Lai, chuỗi anh lạc rủ xuống trên các cây, các cột cờ, treo vô lượng, vô biên, vô số phướn dù dây lụa, linh lười đẹp đẽ, chiêm-đàn Long trình mãi trôi lên mặt đất, mùi thơm tinh khiết như nước hương trầm, hoa báu Long châu, đủ loại hoa trời rải khắp cúng dường, trên các cây cờ có ngàn

ức chư Thiên, đồng tử ngồi tấu các loại âm nhạc, năm thứ tiếng hòa lẫn nhịp nhàng, trong trẻo rất hay, tâm vui tai thích, vang khắp thế giới thấy đều ưa thích.

Này Long vương! Phía trên cung điện báu trang nghiêm lâu lâu gió thổi; có ngàn ức các ao bảy báu, cát vàng trải đầy, trong sạch đẹp đẽ, mỗi ao có tám chi lưu đầy nước, vô lượng ức na-do-tha trăm ngàn các hoa sen bảy báu nhiều màu xinh đẹp có ánh sáng rực rỡ, nở ra to lớn giống như bánh xe, rừng báu vây quanh cây cối ngay hàng, đủ các loài hoa báu, đủ các loại lưới chuông, các thứ đồ đạc như chuỗi ngọc đeo cổ, dây lụa, y phục, ca-la-ba... đều trang nghiêm vi diệu, mùi thơm phảng phất đài báu san sát, ánh sáng rực rỡ phát ra mùi thơm, dưới những cây báu đều có tòa Sư tử cao rộng trang nghiêm đầy đủ, trái y trời đẹp rủ xuống che xung quanh, làm chỗ ngồi của Phật, Bồ-tát khắp mười phương thế giới đều đẹp đẽ trang nghiêm rất đặc biệt và mưa xuống các hoa báu thơm, đều hiện ở trong cung báu ấy. Này Long vương! Hình dáng và kích cỡ của cung báu trang nghiêm là như vậy.

Bấy giờ, Đức Phật bảo chúng của Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông:

–Này các Chánh sĩ! Nên cùng ta đồng bay lên cung báu. Ta ngồi nơi cung báu sẽ làm cho sở nguyện của Đại Bồ-tát Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông được đầy đủ. Lúc đó, Đức Thế Tôn từ chỗ ngồi đứng dậy, vô số chúng Đại Bồ-tát cung kính, cúng dường vây quanh trước sau. Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông hầu bên phải, Bồ-tát Di-lặc hầu bên trái, nét mặt vui vẻ nương theo hư không mà đi. Đức Phật cùng chúng Bồ-tát bay lên giữa cung báu ngồi nơi tòa Sư tử cao rộng vô lượng do-tuần xoay mặt về hướng Đông. Khi Đức Phật bay lên tòa Sư tử, cung báu trang nghiêm chấn động sáu cánh, có ức na-do-tha trăm ngàn dây bạc, pha lê đủ loại màu sắc xanh, đỏ, vàng, trắng khác nhau, ánh sáng lớn từ nơi cung điện phóng ra, chư Thiên, đồng tử đánh thổi ca, xướng, tấu các thứ âm nhạc mưa xuống nhiều hoa trời, đốt hương thơm trời, mùi thơm ngạt ngào phảng phất rải xuống cùng khắp.

Đức Phật bảo các Bồ-tát:

–Các ông hãy ngồi lên mỗi hoa sen đã sắp đặt.

Lúc đó, các Bồ-tát vâng theo lời Phật ngồi lên. Khi các Bồ-tát đều ngồi rồi, Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông cùng các Bồ-tát đứng ở trước Đức Phật suy nghĩ: “Hôm nay chúng ta nên cúng dường Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác và thưa hỏi Phật địa.”

Khi đó, Đại Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông, từ chỗ ngồi đứng dậy, như tâm đã nghĩ, làm vô lượng, vô biên đủ các loại vòng hoa, đốt hương bột hương xoa, sấm y phục, cờ phướn, đánh thổi ca hát, các thứ âm nhạc hơn hẳn cảnh giới người và phát ra tiếng khen ngợi, cùng các Bồ-tát cung kính tôn trọng, hết sức chí thành cúng dường Phật và Bồ-tát rồi, lại còn chuẩn bị việc cúng dường vô thượng để cúng dường Phật, chuỗi ngọc báu đeo nơi cổ và chiêm-đàn long trịnh, nhị hoa bảy báu, kho báu đầy ắp, báu Ma-ni lớn, ánh sáng trong suốt, đem rải chỗ Như Lai và dùng trải ra khắp đảnh lễ nơi chân Đức Thế Tôn, đi quanh bên phải trăm ngàn vòng, chấp tay hướng về Đức Phật nói kệ:

*Hiện ra các tướng đẹp thù thắng
Thân trang nghiêm viên mãn ai bằng
Búi tóc trên đầu xoắn bên phải
Giống như khổng tước Hắc phong quang.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Trán rộng bằng phẳng tươi nhuận sáng
Lông dài trắng đẹp mọc đều đặn
Đôi mày cong như trăng đầu tháng
Tướng mũi thẳng cao đẹp tuyệt vời.
Mắt như cánh sen xanh mới nở
Tai dài mềm mại như ba tiêu
Răng đẹp trắng bóng đều và khít
Sáng sữa giống như hoa mới nở.
Lưỡi rộng dài đỏ như đồng đỏ
Hưởng vị ngon nhất trong các vị
Mặt như trăng tròn chiếu ánh sáng
Môi màu đỏ như trái Tần-bà.
Má, cằm đầy đặn lại cân phân
Cánh tay dài xuống như Sa-la
Ngón tay dài đẹp và có màng
Móng tay đẹp sáng như đồng đỏ.
Lòng bàn tay có tướng bánh xe
Chứa ước công đức bố thí lớn
Phần trước Mâu-ni như sư tử
Cổ cao xinh đẹp tướng trang nghiêm,
Lưng cứng chắc che sóng bụng
Tướng nam căn ẩn kín không hiện
Đùi chân thẳng dài như vòi voi
Ngón chân dài đẹp có màng mỏng,
Dưới chân bằng có tướng bánh xe
Thánh Tôn bước đi như sư tử
Đủ các tướng đẹp thành Chánh giác
Nay con đành lễ đức tướng Phật.*

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông nói kệ ca tụng Đức Phật xong, rồi bạch:

–Bạch Thế Tôn! Con có điều muốn hỏi, xin Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác thương xót cho phép.

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Tùy ý ông cứ hỏi, theo câu hỏi ấy ta giảng giải để cho ông hiểu.

Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông, được Đức Phật cho phép, liền bạch:

–Bạch Thế Tôn! Có bao nhiêu ngôi vị của Như Lai mà tất cả Bồ-tát không thực hành được, không phải là cảnh giới của hàng Thanh văn và Độc giác?

Đức Phật khen Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông:

–Lành thay! Lành thay! Này Chánh sĩ! Hôm nay ông hỏi Như Lai về ý nghĩa này? Vì các Bồ-tát nên mới phát ra ánh sáng lớn khai bày trí chân thật của Phật, làm lợi ích lớn, an vui lớn. Hãy lắng nghe! Lắng nghe! Suy nghĩ kỹ, ta sẽ giải rõ cho ông. Này Chánh sĩ! Ngôi vị của Như Lai có mười, tất cả Đại Bồ-tát còn không thể thực hành, hưởng chi các hàng Thanh văn và Độc giác. Mười ngôi vị của Như Lai:

1. Ngôi vị ánh sáng trí tuệ thù thắng sâu xa rộng lớn khó biết.

2. Ngôi vị ánh sáng oai lực vô cấu thân trang nghiêm không thể nghĩ bàn.
3. Ngôi vị hải tạng nguyệt tràng bảo sí ánh sáng vi diệu.
4. Ngôi vị trí thần thông công đức có ánh sáng vàng vi diệu thanh tịnh.
5. Ngôi vị vi tràng oai tạng ánh sáng chiếu soi khắp.
6. Ngôi vị đem ngọn đuốc thấp sáng khắp hư không thanh tịnh vô cấu.
7. Ngôi vị ánh sáng pháp giới tạng rộng lớn.
8. Ngôi vị ánh sáng của tạng Phật thanh tịnh tối thắng chiếu khắp làm thanh tịnh các chướng ngại do trí thông.
9. Ngôi vị ánh sáng vô biên trang nghiêm ước nguyện Tỳ-lô-giá-na.
10. Ngôi vị biến trí giúp Tỳ-lô-giá-na.

Này Chánh sĩ! Đó là mười ngôi vị của Như Lai trí không thể nêu bày.

Ngôi vị đầu tiên của Như Lai tập khí vi tế đều đã đoạn tuyệt, đối với tất cả các pháp tự tại vô ngại. Ngôi vị thứ hai của Như Lai chuyển bánh xe chánh pháp hiển hiện pháp sâu xa. Ngôi vị thứ ba của Như Lai trình bày giáo giới Thanh văn và an lập ba thừa. Ngôi vị thứ tư của Như Lai giảng nói tám vạn bốn ngàn pháp môn, hàng phục bốn ma. Ngôi vị thứ năm của Như Lai bẻ gãy các luận thuyết đạo khác và pháp tà vạy của họ, điều phục tất cả những người đi theo con đường ác. Ngôi vị thứ sáu của Như Lai là an lập vô biên chúng sinh nơi sáu Thần thông và sáu Đại thông, nghĩa là thị hiện ra vô biên cõi Phật, dùng công đức trang nghiêm thanh tịnh của Phật, thị hiện vô biên Bồ-tát hầu cận vây quanh, thị hiện cõi Phật rộng lớn vô biên, thị hiện tự thân ở trong vô biên cõi Phật, thị hiện diệt độ cho đến hiện pháp ẩn một, thị hiện vô biên thần lực, thần thông biến hóa. Ngôi vị thứ bảy của Như Lai đối với bảy phần pháp Bồ-đề không có tự tánh, không còn chấp trước, vì các Bồ-tát diễn rõ như thật. Ngôi vị thứ tám của Như Lai dùng bốn pháp thọ ký cho tất cả Bồ-tát chứng đắc Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Ngôi vị thứ chín của Như Lai dùng phương tiện thiện xảo chỉ bày cho Bồ-tát. Ngôi vị thứ mười của Như Lai là dùng tất cả pháp vô tánh dạy cho các Bồ-tát khai mở tiếng đại Bát-niết-bàn, giảng nói tất cả các pháp rốt ráo Bát-niết-bàn.

Khi Phật nói tên mười ngôi vị của Như Lai, từ cõi Phật Ta-bà, cho đến vô số cõi nước của chư Phật trong mười phương đều hiện ra mười tám tướng lớn, đó là chấn động, chấn động lớn và chấn động khắp, lay, lay lớn và lay khắp, chuyển, chuyển lớn và chuyển khắp, kêu, kêu lớn và kêu khắp, rống, rống lớn và rống khắp, va chạm, va chạm lớn, va chạm khắp, tất cả cõi Phật, hiện bên Đông ẩn bên Tây, hiện bên Tây ẩn bên Đông, hiện bên Nam ẩn bên Bắc, hiện bên Bắc ẩn bên Nam, hiện chính giữa ẩn một bên, hiện một bên ẩn chính giữa, các cõi Phật đều hiện mười hai tướng chuyển mà các chúng sinh không có lo sợ, đều được an ổn. Tất cả cõi Phật phóng ánh sáng lớn, tất cả thế giới tối tăm nhất cho đến thế giới tối tăm vừa đều chiếu sáng rõ ràng; tất cả thế giới hoặc thành, hoặc hoại, có Phật hay không Phật, đều hiện ở cõi này; các hoa trời xinh đẹp rơi xuống khắp vô biên cõi Phật không thể nói trong mười phương, đó là hoa Mạn-đà-la, hoa Ma-ha mạn-đà-la, hoa mạn-thù-sa, hoa Ma-ha mạn-thù-sa, hoa ánh sáng, hoa ánh sáng lớn, hoa mặt trăng, hoa mặt trăng lớn, cho đến tất cả các dụng cụ âm nhạc của cõi Phật, không thổi mà tự kêu đều hiện ra pháp lớn chưa từng có. Tất cả thị giả của Phật trong các cõi Phật đều từ chỗ ngồi đứng dậy, thưa hỏi Phật của mình về pháp rất đặc biệt chưa từng có này. Chư Phật đều theo câu hỏi mà giảng giải rộng rãi.

Khi ấy, Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông đang ngồi trên cung điện báu trang nghiêm, các Bồ-tát trong hội đều khen ngợi. Sở hành của chư Phật là

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

cảnh giới thâm sâu của Như Lai, vi diệu tối thượng khó biết khó thấy. Các Bồ-tát không thể làm được, huống là các hàng Thanh văn và Độc giác. Vì sao? Vì mười ngôi vị của Như Lai không thể nghĩ bàn này, chúng ta từ xưa chưa từng nghe đến, hôm nay cùng nhau thừa Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác giải rõ ý nghĩa này. Lúc ấy, các Bồ-tát đều từ chỗ ngồi đứng dậy, cúi đầu chấp tay, bằng kệ thưa:

*Thế Tôn không ai bằng
Nói tên ngôi vị Phật
Từ xưa chưa từng nghe
Vô thượng không sánh kịp
Tâm vui mừng thưa hỏi,
Mong giảng ý nghĩa ngôi vị
Như đối nghĩ ăn ngon
Khát mong uống nước mát
Nguyện Phật rủ lòng thương
Nói ngôi vị Như Lai.*

Các chúng Bồ-tát nói kệ thưa Đức Phật xong, đi quanh bên phải ba vòng đánh lễ nơi chân Phật, đều lui về ngôi trên tòa hoa sen. Bấy giờ, Đức Thế Tôn như sư tử duỗi mình ngó khắp mười phương, bảo Đại Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông:

–Này Chánh sĩ! Ý nghĩa ngôi vị của Như Lai vi diệu sâu xa vô cùng, khó hiểu, khó nhập, khó ngộ, chẳng phải là cảnh giới của ngôn ngữ, vượt qua tất cả âm thanh bàn luận. Vì sao? Vì ngôi vị của hàng Thanh văn, Độc giác còn không thể bàn luận, huống chi ngôi vị của Bồ-tát và ngôi vị của Như Lai mà có thể trình bày được.

Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông bạch:

–Bạch Thế Tôn! Hàng Thanh văn có mấy ngôi vị?

Đức Phật đáp:

–Hàng Thanh văn có mười ngôi vị. Đó là:

1. Ngôi vị An trụ tam quy hành.
2. Ngôi vị Tùy tín hành.
3. Ngôi vị Tùy pháp hành.
4. Ngôi vị Thiệt phạm phu.
5. Ngôi vị Học giới.
6. Ngôi vị Bát nhân.
7. Ngôi vị Tu-đà-hoàn.
8. Ngôi vị Tư-đà-hàm.
9. Ngôi vị A-na-hàm.
10. Ngôi vị A-la-hán.

–Bạch Thế Tôn! Có bao nhiêu ngôi vị của Độc giác?

Đức Phật đáp:

–Độc giác có mười ngôi vị. Đó là:

1. Ngôi vị vốn liếng các thiện.
2. Ngôi vị tự giác ngộ duyên khởi sâu xa.
3. Ngôi vị hiểu rõ bốn Thánh đế.
4. Ngôi vị trí sắc bén thù thắng thâm diệu.
5. Ngôi vị con đường Thánh tám nhánh.

6. Ngồi vị biết pháp giới, hư không giới, chúng sinh giới.

7. Ngồi vị chứng diệt.

8. Ngồi vị tánh sáu thông.

9. Ngồi vị nhập vi diệu.

10. Ngồi vị tập khí mỏng.

–Bạch Thế Tôn! Bồ-tát có mấy ngôi vị?

Đức Phật trả lời:

–Bồ-tát có mười ngôi vị. Đó là:

1. Ngồi vị Hoan hỷ.

2. Ngồi vị Vô cấu.

3. Ngồi vị Minh.

4. Ngồi vị Diệt.

5. Ngồi vị Cực nan thắng.

6. Ngồi vị Hiện tiền.

7. Ngồi vị Viễn hành.

8. Ngồi vị Bất động.

9. Ngồi vị Thiện tuệ.

10. Ngồi vị Pháp vân.

–Bạch Thế Tôn! Tất cả ngôi vị từ đâu sinh ra?

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Từ ngôi vị Như Lai sinh ra ngôi vị ấy.

–Bạch Thế Tôn! Những sự giải thoát khác nhau như thế nào?

Đức Phật nói:

–Nước sông và nước biển cả khác nhau thế nào?

–Bạch Thế Tôn! Nước sông, nước biển có nhiều ít khác nhau.

Đức Phật nói:

–Đúng vậy! Đúng vậy! Này Chánh sĩ! Sự giải thoát của hàng Thanh văn, Độc giác như nước trong sông, sự giải thoát của Như Lai giải thoát như nước trong biển cả.

–Bạch Thế Tôn! Sông lớn, sông nhỏ và tất cả các dòng, há không chảy vào trong biển chẳng?

Đức Phật đáp:

–Đúng vậy! Đúng vậy! Như lời ông vừa nói, nếu pháp của Thanh văn, hoặc pháp của Độc giác, hoặc pháp của Bồ-tát, hoặc pháp của Phật, tất cả đều chảy vào trong biển trí Tỳ-lô-giá-na.

–Bạch Thế Tôn! Xin nguyện Thế Tôn hiện trụ ngôi vị đầu tiên của Như Lai. Cảnh giới của Như Lai, tất cả Bồ-tát đều không biết, huống chi các hàng Thanh văn, Độc giác.

Lúc ấy, Đức Phật hiện ra cõi Phật tên là Vô biên a-tăng-kỳ công đức bảo cái bất khả tư nghì trang nghiêm, cõi ấy rộng lớn có ức triệu hằng hà sa cõi Phật nhiều như số vi trần của tam thiên đại thiên thế giới, mỗi một thế giới đều nhập vào vô biên, vô số lọng báu, công đức trang nghiêm không thể nghĩ bàn trong cõi Phật chủ, trong cõi Phật chủ ấy, có núi Di-lâu, núi Tu-di, núi Đại di-lâu và các núi Hắc, những dòng sông, biển khơi, dòng suối, đồi núi hiểm trở, đất đá, gạch ngói, phân nhơ, các côn trùng, bùn lầy ô uế không sạch, cõi Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sinh, Diêm-ma, Quỷ, Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân và cõi Phật

cũ trang nghiêm thủy đều trừ bỏ, đất bằng phẳng như bàn tay, do ngọc lưu ly làm thành. Trong cõi Phật chủ đất báu xanh biếc, từ kim cang tế khởi, có hoa báu đẹp đẽ tối thượng trang nghiêm, thọ vương Bồ-đề vô ưu, thể bằng bảy báu, thẳng đứng, đẹp đẽ rực rỡ, cao vô lượng hằng hà sa thế giới như vi trần của cõi Phật, chiều rộng cũng như vậy, đủ các loại lá báu, hoa báu, trái báu trang nghiêm, cành nhánh gốc rễ tươi tốt, đều bằng báu xinh đẹp, ánh sáng của ngọc Ma-ni, nhụy báu đều phát ra, chuỗi ngọc, dây lụa, lưới linh treo rủ xuống, phát ra ánh sáng của điện chớp, ánh sáng tràng hoa, ánh sáng vàng, ngọc ma-ni để thanh pha lê, mặt trời, mặt trăng, lại xuất ra mùi thơm như Trầm thủy, Đa-già-ha hắc trầm, Đa-ma-la diệp, Ca-la-nô-ba-lợi, chiêm-đàn Long trinh, chiêm-đàn Ngưu đầu và đủ các loại mùi thơm thắng diệu vừa ý đầy khắp cõi Phật. Các âm nhạc hòa theo âm thanh vang khắp tất cả thế giới, mưa xuống các báu. Phía Đông cây Bồ-đề có ao Bồ-đề chúa tên là Vô cấu tối thượng thanh tịnh; ao ấy rộng lớn bằng vô lượng hằng hà sa thế giới nhiều như vô số vi trần của tam thiên đại thiên thế giới, thể bằng bảy báu, có tám nhánh nước tràn đầy, cát vàng Diêm-phù-đàn trải khắp đáy ao, bốn góc, bốn thêm đều trang sức bằng các báu, đủ các thứ giường báu, lan can chung quanh, sắp xếp thẳng hàng.

Trong ao Bồ-đề có hoa sen Bồ-đề chúa tên là Diệu khai phủ điện, rộng lớn bằng vô lượng hằng hà sa thế giới nhiều như số vi trần của tam thiên đại thiên thế giới, cánh hoa sen ấy bằng vô lượng ức triệu trăm ngàn thứ báu trang nghiêm; cánh hoa mềm mại sáng bóng, hương thơm tinh khiết vi diệu, trên đài hoa sen có cung điện Bồ-đề chủ tên là Vô biên trang nghiêm, cao rộng bằng vô số hằng hà sa thế giới nhiều như số vi trần của tam thiên đại thiên thế giới, thể bằng bảy báu, hiển hiện thần thông vi diệu đẹp đẽ vô cùng, hơn cung điện báu trang nghiêm trước ực ực lần. Ví như ánh sáng đóm đóm so với mặt trời, cung báu trang nghiêm đối với điện Bồ-đề, các ánh sáng không hiện được, cũng như vậy, điện Bồ-đề chúa có vô biên ánh sáng thần thông trang nghiêm thù thắng rực rỡ nên ánh sáng của mặt trời, mặt trăng ngưng chiếu, màu sắc không còn oai lực; ánh sáng của tất cả Đế Thích, Phạm thiên, trời Tịnh cư... đều bị che lấp, không hiện ra được.

Trong điện Bồ-đề có tòa chúa Sư tử đại Bồ-đề, tên là Diệu quang minh bất không nhụy nghiêm. Tòa ấy cao rộng bằng nhau, như thế giới nhiều như số vi trần của vô lượng, triệu hằng hà sa thế giới, ánh sáng màu sắc rất đẹp, đủ loại bảy báu trang nghiêm xung quanh. Các loại lụa trời đẹp đẽ như Ca-thi-ca, Tỳ-đà-ha, Kiều-xà-da... đều che rủ xuống. Đức Phật Thích-ca Mâu-ni, hiệu là Như Lai Vô Cấu Quang Minh Công Đức Hoa Ly Nhiễm Nguyệt Chiếu Bội Lô-giá-na Tạng Tràng Tỳ-lưu-ly Tràng Trang Nghiêm Viên Quang Diệu Tướng Công Đức Thần Thông Thắng Tạng Nhật Nguyệt Trí Quang Vương, ngồi trên tòa Sư tử Bồ-đề, thân to lớn như tam thiên đại thiên thế giới nhiều như số vi trần của ức trăm hằng hà sa cõi Phật, thân thể đầy đủ ba mươi hai tướng tốt tám mươi vẻ đẹp; vòng hào quang trang nghiêm trên đỉnh không ai có thể nhìn thấy, ánh sáng thanh tịnh vi diệu giống như ánh sáng của mặt trời chiếu vào gương sáng, không phải thân Ca-la-la bằng máu thịt xương tủy, nên có ánh sáng rất vi diệu thanh tịnh, đỏ, như vàng Diêm-phù-đàn, ánh sáng rực rỡ trong suốt như ngọc báu Tỳ-lưu-ly, để thanh... diệt trừ tất cả tập khí vi tế, Đại giác Thế Tôn là bậc Thầy đầy đủ tất cả sự tối thắng Nhất thiết trí, đối với tất cả pháp tự tại vô ngại, hiểu biết tất cả, vượt qua tất cả, là bậc Đại bi tối thượng, là bậc Trượng phu tối thượng, là bậc Sư tử trượng phu, dứt sạch dòng lậu, thân như Kim cang, trăm phước trang nghiêm, đầy đủ mười Lực của Phật,

công đức lớn, bốn Vô sở úy và mười tám pháp Bất cộng của Phật, rống tiếng rống sư tử, sống lâu vô lượng, vô biên không có già yếu, ở cõi thanh tịnh, chứng đắc Chánh đẳng giác, nên có được ánh sáng tự thân chân thật, hóa sinh vô lượng chúng Đại Bồ-tát vây quanh cúng dường. Các Bồ-tát đó đều dùng sắc tướng của mình, ngồi trên tòa Sư tử dưới cây báu trong cung điện báu đài hoa sen nơi ao báu, mỗi Bồ-tát đều tự trang nghiêm như Phật đã ứng hiện trang nghiêm. Thế giới của Phật này công đức trang nghiêm, thanh tịnh thù thắng. Thân Phật, đồ chúng đều thanh tịnh thù thắng vi diệu, kiếp thanh tịnh thắng diệu, kiếp tên là Đại kiếp vương, mức độ của kiếp và sự trang nghiêm của kiếp ấy đều không thể nói, giới hạn cõi Phật giống như cảnh giới của Như Lai, siêu vượt ngôn ngữ, không có nơi chốn, như vậy là chứng Chánh đẳng giác, gọi là trụ vào ngôi vị của Như Lai.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo Đại Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông:

–Này Chánh sĩ! Ông thấy việc lớn ấy của Như Lai không?

Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông thưa:

–Thưa vâng, bạch Thế Tôn! Con đã thấy. Bạch Thiện Thệ! Con đã thấy.

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Thật là sâu xa tối thắng khó hiểu, trí tuệ sáng suốt rộng lớn làm ngôi vị thứ nhất của Như Lai, Phật trụ vào ngôi vị này thì thần thông như vậy. Giống như hôm nay Như Lai hiện thần thông, Đức Như Lai Quyết Định Nguyên Trang Nghiêm Công Đức Sí Tràng Nhất Cái Âm Tự Tại Oai Vương Bảo Tích Bội Lô-giá-na Tạng Thắng Tướng Khởi Đánh Bối Thanh Tịnh Diện A-súc Vô Giá Quang, ở thế giới Hoan hỷ cũng hiện thần thông lớn như vậy, được trời, người cung kính phụng sự; lại có Như Lai Thắng Oai Đức Liên Hoa Sinh Chúng Đức Thắng Trang Nghiêm Ma-ni Quang Vương, Như Lai Vô Biên Quang, Như Lai Liên Hoa Khai Phu Túc Vương Thần Thông Na-già Tự Tại Vương, Như Lai Bảo Tích, các Đức Phật như vậy và chư Phật hiện tại, tương lai ở trong nước Thắng diệu thanh tịnh, nên biết sẽ trụ vào ngôi vị của Đức Phật ấy.

Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông bạch:

–Bạch Thế Tôn! Chư Phật hiện tại và tương lai, ở trong đời ác năm trước thành Bạc Đẳng Chánh Giác, lẽ nào không được ngôi vị của Như Lai chăng?

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Chư Phật Bồ-tát dùng phương tiện đại Bi, thấy các chúng sinh chìm sâu nơi ba cõi, ở trong màn vô minh tối tăm, dây ai trói buộc tà kiến điên đảo, tín căn khuyết giảm rơi vào trong vô biên cõi khổ, qua lại nơi sáu nẻo, các chúng sinh bị trôi lăn trong dòng sinh tử từ vô thủy không biết rõ nguồn gốc của mình, không biết Phật, không biết pháp Phật, không biết pháp Bồ-tát, không biết như thật đạo xuất ly. Chư Phật, Bồ-tát thương xót những chúng sinh ấy, cho nên bằng hóa thân xuất hiện ở cõi ác, hoặc hiện sự diệt, thiên chuyển, hoặc hiện vào bào thai sinh ra ở trong cung, lớn lên thọ hưởng sự vui chơi, hoặc hiện sự nhàm chán xuất gia tu khổ hạnh, đến nơi đạo tràng hàng phục ma quân chứng thành Chánh giác, chuyên thỉnh giảng pháp, chuyển bánh xe pháp lớn, bẻ gãy luận thuyết của ngoại đạo, phá tan pháp tà kiến, người theo đường ác đều làm cho trở về đường chánh, cho đến thị hiện mạng sống ngắn ngủi nhập đại Bát-niết-bàn, dùng oai lực Tam-muội đập nát chi phần nơi thân giống như hạt cải, xây cất vững chắc ức triệu trăm ngàn tạng xá-lợi. Vô lượng trời, rồng cho đến nhân và

phi nhân... đặc biệt chí thành tôn trọng cúng dường, hoặc dạy thọ nhận giáo pháp xuất gia tu hành, hoặc gieo trồng quả Phật vượt thoát biển sinh tử.

Này Chánh sĩ! Pháp tánh vi diệu của chư Phật như vậy, nhằm cứu giúp vô biên, vô số chúng sinh bị lưu chuyển trong biển khổ sinh tử, dùng phương tiện thần thông thị hiện sinh ra cõi uế trước này, hoặc Bồ-tát dùng phương tiện thần thông để hóa thân, thị hiện Bồ-tát và chúng Bồ-tát.

Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông bạch:

–Bạch Thế Tôn! Như Lai có mấy thân?

Đức Phật đáp:

–Này Chánh sĩ! Nói tóm lược thì Như Lai có ba thân. Đó là Mãn tư dụng thân, Hóa thân, Tự tánh thân.

–Bạch Thế Tôn! Mãn tư dụng thân của Như Lai như thế nào?

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Nay ông nhìn thấy ta, đó là Mãn tư dụng thân của Như Lai. Ngoài ra, chư Phật ở nước Thanh tịnh đã chứng đắc Chánh đẳng giác, hiện đang chứng đắc và sẽ chứng đắc. Gọi là Báo thân Như Lai.

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là Hóa thân Như Lai?

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Như Phật Lực Siêu Dững, Phật Phá Ma, Phật Đại Bi Tư và chư Phật khác, hiện ở cõi uế chứng thành Chánh đẳng giác, đã chứng đắc, hoặc sẽ chứng đắc, hoặc thị hiện tịch diệt, hoặc thị hiện trụ các pháp như chánh pháp, tượng pháp, thậm chí thị hiện tất cả pháp Phật diệt tận. Này Chánh sĩ! Ông chớ cho là thật. Vì sao? Vì các pháp này, ông nay nên biết, đều là phương tiện đại Bi như như cầu mà hóa hiện.

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là Pháp thân Như Lai?

Đức Phật đáp:

–Này Chánh sĩ! Pháp thân là không màu sắc, không hiển hiện, không ngăn ngại, không tương tự, không biểu thị, không an trụ, không nương dựa, không chấp thủ, không diệt, không sinh, không thể ví dụ. Này Chánh sĩ! Như thế thì thân tự tánh của Như Lai không thể nói bàn, thân của Như Lai là thân pháp, thân trí, thân vô đẳng, thân vô đẳng đẳng, thân bội Lô-giá-na, thân hư không, thân bất đoạn, thân bất hoại, thân vô lượng, thân tối thượng, thân chân thật, thân không ví dụ, thân tự tánh

–Bạch Thế Tôn! Thân tự tánh Như Lai là vô sắc không hiển hiện cho đến không thể nói bàn, há không phải là tướng đoạn dứt sao?

Đức Phật đáp:

–Này Chánh sĩ! Ý ông thế nào? Cõi hư không là đoạn dứt chăng? Hay là có tướng chẳng?

–Bạch Thế Tôn! Cõi hư không, chẳng phải đoạn, chẳng phải có. Vì sao? Vì cõi hư không nếu là đoạn thì chướng ngại, có tác dụng, nếu là có, thì tích chứa màu sắc vật thể. Bạch Thế Tôn! Vì thế nên cõi hư không, không phải đoạn, không phải có, mà cùng khắp tất cả.

Đức Phật khen:

–Lành thay! Lành thay! Này Chánh sĩ! Đúng vậy! Đúng vậy! Thân tự tánh của Như Lai không phải đoạn dứt không phải có. Vì sao? Này Chánh sĩ! Vì thân tự tánh của Như Lai nếu là đoạn diệt thì không có Phật xuất hiện ở đời, thị hiện vô lượng thần thông làm lợi ích lớn, còn nếu là có thì phải có chỗ tích chứa, có thể nắm bắt thì có khác gì tất

cả phàm phu..., không có trước sau đồng cùng thành Phật, thế nên thân tự tánh của Như Lai chẳng phải đoạn chẳng phải có cùng tất cả chúng sinh làm Phật sự.

–Bạch Thế Tôn! Cúng dường thân tự tánh, thân Mãn tự dụng, thân biến hóa của Như Lai, phước lớn như thế nào?

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Nếu cúng dường một thân Như Lai tức là cúng dường tất cả thân Như Lai. Vì sao? Vì tất cả ánh sáng chiếu soi trừ hết tối tăm, không có ánh sáng nào cùng tồn tại với bóng tối. Này Chánh sĩ! Như thế, các thân của Như Lai tùy thuận sự cúng dường, đều là căn lành lớn, diệt trừ tất cả bóng tối vô minh, mở bày con đường Niết-bàn giải thoát, tất cả tối tăm không còn tồn tại.

–Bạch Thế Tôn! Xin chỉ dạy ngôi vị thứ hai của Như Lai.

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Ông có thể nhìn thấy chăng?

–Bạch Thế Tôn! Mong được nhìn thấy.

Lúc đó, từ một lỗ chân lông của Phật phóng ra ánh sáng vô tánh và chiếu khắp các cõi Phật không thể nói, không có tất cả sắc, phàm vết có tướng đều không hiện.

Đức Phật bảo các Bồ-tát:

–Hôm nay các ông đã nhìn thấy như thế nào?

Khi ấy, các Bồ-tát đều bạch:

–Bạch Thế Tôn! Chúng con chỉ thấy ánh sáng, còn không thấy gì hết.

Đức Phật hỏi:

–Các ông đã thấy ánh sáng, vậy ánh sáng ấy như thế nào?

Các Bồ-tát thưa:

–Bạch Thế Tôn! Chúng con chỉ nhìn thấy một làn ánh sáng chiếu khắp cõi Phật nhiều như số vi trần của vô lượng hằng hà sa ức triệu trăm ngàn cõi Phật.

Chư Bồ-tát nói:

–Như vậy rồi, Đức Phật thu nhiếp ánh sáng ở các cõi Phật trở lại.

Đức Phật bảo các Bồ-tát:

–Các ông đối với ngôi vị thứ hai của Như Lai, còn không thể biết, không hiểu rõ, huống là có thể nói, có thể nhìn thấy ngôi vị thứ ba cho đến ngôi vị thứ mười của Như Lai. Này các Chánh sĩ! Ví như mặt trời, mặt trăng, chúng sinh dựa vào ánh sáng ấy để nuôi sống mình, do mặt trời, mặt trăng xoay chuyển mà có ngày đêm, lấy thời gian tính làm năm, tháng cố định, phân khí hậu thời tiết để chúng sinh biết được, nhưng các chúng sinh chỉ nhìn thấy tướng ánh sáng của cung mặt trời, mặt trăng, chớ không nhìn thấy đầy đủ sắc tướng của mặt trời, mặt trăng. Này các Chánh sĩ! Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác nuôi dưỡng tất cả chúng sinh, nhờ Như Lai cho nên chúng sinh biết rõ pháp thiện, pháp thế gian và xuất thế gian, pháp hữu lậu và vô lậu. Các chúng sinh biết rồi tu hành chân chánh, vượt qua các con đường sinh tử khổ đau, nhưng các chúng sinh không thể nhìn thấy đầy đủ hình sắc thân Mãn tự dụng của Như Lai, chỉ nhìn thấy thần lực đại Bi phương tiện ứng hóa của Như Lai. Này các Chánh sĩ! Nên biết ngôi vị của Như Lai vượt hết tất cả âm thanh ngôn ngữ, nay ta chỉ dùng danh tự để nói thôi.

Bấy giờ, Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông bạch:

–Bạch Thế Tôn! Ai có thể vượt qua tất cả đường ác?

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Người này nhập tất cả cảnh giới Phật trí, thêm vào mười Địa Như

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lai sâu xa tối thắng của Tạng Tỳ-lô-giá-na, chứng khế nhập môn Đại thừa, hoặc nghe kinh điển, nghe rồi tin hiểu một cách sâu xa, tin rồi thọ trì, đọc tụng, ghi chép và giảng nói cho người khác, lưu truyền khắp nơi, hoặc chỉ thọ trì tên của pháp môn thôi, thì cũng được vượt khỏi tất cả các nẻo khổ của đường ác.

–Bạch Thế Tôn! Ai đã phát tâm Bồ-đề?

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Người thọ trì pháp môn này, cho đến thọ trì tên (pháp môn) gọi là người phát tâm Bồ-đề.

–Bạch Thế Tôn! Ai đã thực hành hạnh Bồ-tát?

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Thọ trì pháp môn này là người thực hành hạnh Bồ-tát.

–Bạch Thế Tôn! Ai có thể mau chóng đầy đủ sáu pháp Ba-la-mật?

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Là người thọ trì pháp môn này.

–Bạch Thế Tôn! Ai có thể được thành Phật?

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Người nghe pháp môn này.

–Bạch Thế Tôn! Ai có thể được thọ ký?

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Là người giữ gìn pháp môn bí mật thâm thúy của Như Lai.

–Bạch Thế Tôn! Ai vì tất cả chúng sinh làm Đại sư dẫn đường?

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Là người thọ trì Như Lai tạng.

–Bạch Thế Tôn! Ai là đệ tử của Phật?

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Là người tin tưởng sâu sắc pháp môn này.

–Bạch Thế Tôn! Ai đạt được tất cả ngôi vị của Bồ-tát?

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Người lắng nghe pháp môn này.

–Bạch Thế Tôn! Ai đạt được tất cả pháp của Phật?

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Người cúng dường tôn trọng ngọn đèn chánh pháp này.

–Bạch Thế Tôn! Ai biết pháp của thừa Thanh văn và Độc giác mà không dùng thừa ấy để vượt qua?

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Người tu hành kho tàng chánh pháp.

–Bạch Thế Tôn! Kinh này tên là gì? Và phụng trì như thế nào?

Đức Phật nói:

–Này Chánh sĩ! Kinh này tên là Chứng Khế Đại Thừa, cũng gọi là Nhập Nhất Thiết Phật Cảnh Trí Bồ-đề Lô-giá-na Tạng. Phải thọ trì như thế.

Khi đó, Đức Thế Tôn nói kệ:

Nếu muốn chứng ngộ Chánh đẳng giác

Đạo chân thật bao la rộng lớn

Nghe trí tối thượng không nghĩ bàn

Chuyển bánh xe pháp màu vô lậu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Muốn dựng cờ pháp, đánh trống pháp
Thắp sáng đuốc pháp, thổi loa pháp
Muốn dùng trí sáng phá vô minh
Giải thoát chúng sinh đến bờ giác
Hàng phục ma quân, cúng dường Phật
Ánh sáng tối thượng chiếu khắp cả
Pháp đời không chấp, chẳng đắm nhiễm
Làm lợi chúng sinh tu Tịnh độ
Đều nghe rồi thọ trì kinh này
Ghi chép, đọc tụng, lưu truyền mãi
Giảng nói, tư duy kinh tạng Phật
Các ngôi thâm diệu của Như Lai.*

Phật nói kinh này rồi, Đại Bồ-tát Hải Thắng Trì Thâm Du Hý Trí Thần Thông và các Đại Bồ-tát, nghe Đức Phật giảng dạy, vui vẻ phụng hành.

